אלא לאו **כהא**"נ. מתוך פירוש הקונטרס משמע לפירושו ליה למילף מקרא משום דבר שלא בא לעולם ולקמה לר"י כמו שפיר"ש לתלמיד קרא למיפרי שבא שלא מן המוקף ופ"ת וכיון דשרי לפרוס בשבת מדלוייתא היכי תתא קרא למיפרי שלא מן המוקף כיון דיכול להמתין עד השבת ויתלוש מן המוקף וי"ל לתלמיד קרא (ב) דהיכא דיש לו פירות בעיר אחרת ואין לו בידו שלא כדי שעורך שבת כדי הוא מעשר מיניהו גופייהו הוא נמי ושרי משום עונג שבת לעשר מאותן של עיר אחרת שלא מן המוקף ופ"ת ובשלי עובדא דרבי יוחי היכי הוא שרי לפרוס שלא מן המוקף כיון דמדלוייתא יכול לפרוס למחר מן המוקף וי"ל דהכא בפרומת פירות דרבנן התירו שלא מן המוקף משום עונג שבת כיון דבעלמא כשאם בעיר אחרת אין יכול לתקן שרי מדלוייתא ועי"ל דשרי לפרוס בע"ש שלא מן המוקף כדי שלא יצטרך לטרוח ולפרוס בשבת דכל זה עונג שבת (ב): **לאחר שאתגייר לאחר שתתגיירי לאחר שתשתחררי לאחר שימות בעליך לאחר שתמות אחותיך לאחר שיחלוץ לך יבמיך אינה מקודשת** ר"מ אומר מקודשת ר' אליעזר בן יעקב דתניא (ג) יתר על כן אמר ר' אליעזר אפי' אם אמר פירות ערוגה זו תלושים יהו תרומה על פירות ערוגה (ג) מחוברים או פירות ערוגה מחוברים על פירות זו תלושין לכשיביאו שליש ויתלשו והביאו שליש ונתלשו דבריו קיימין ר' עקיבא דתנן (ד) קונם שאני עושה לפיך אינו צריך להפר ר"ע אומר יפר שמא תעדיף עליו יתר מן הראוי לו בעו מיניה מרב ששת עד אחד ביבמה מהו טעמא דעד אחד משום (ה) דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר והכא נמי לא משקר או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיהי (ו) דייקא ומינסבא והכא כיון דזימנין דרחמא ליה לא דייקא ומינסבא אמר להו רב ששת תניתוה (ז) אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ונתייבמה ואחר כך אמרו לה חילוף הדברים תצא והולד ראשון ואחרון ממזר היכי דמי אילימא תרי ותרי מאי חזית דסמכת אהני סמוך אהני ועוד ממזר ספק ממזר הוא וכ"ת לא דק והא מדקתני סיפא הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר ש"מ דוקא קתני אלא לאו ש"מ חד וטעמא דאתו בי תרי אכחשוה (ח) הא לאו הכי מהימן ואיכא דאמר הא לא תיבעי לך דאפילו איהי נמי מהימנא דתנן (ט) האשה שאמרה מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם כי תיבעי לך למישרי יבמה לעלמא מ"ט דעד אחד משום דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר הכא נמי לא משקר או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיהי דייקא ומינסבא והא לא דייקא ומינסבא דמיסנא הוא

אלא לאו כי האי גוונא אמר ליה והא אקריון בחלמא קנה רצוץ מאי לאו הכי קאמרי לי [1]הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה לא הכי קאמרי לך [2]קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה רבי דתניא [3]לא תסגיר עבד אל אדוניו (ו) ר' אומר בלוקח עבד על מנת לשחררו הכתוב מדבר היכי דמי א"ר נחמן בר יצחק דכתב ליה לכשאקחך הרי עצמך קנוי לך מעכשיו (ז) ר' מאיר (ז) דתנן (ז) האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר לאחר שתתגיירי לאחר שימות בעליך לאחר שתשתחררי לאחר שימות בעליך לאחר שתמות אחותיך לאחר שיחלוץ לך יבמיך אינה מקודשת ר"מ אומר מקודשת ר' אליעזר בן יעקב דתניא (ט) יתר על כן אמר ר' אליעזר בן יעקב אפי' אם אמר פירות ערוגה זו תלושים יהו תרומה על פירות ערוגה (ו) מחוברים או פירות ערוגה מחוברים על פירות זו תלושין לכשיביאו שליש ויתלשו והביאו שליש ונתלשו דבריו קיימין ר' עקיבא דתנן (י) קונם שאני עושה לפיך אינו צריך להפר ר"ע אומר יפר שמא תעדיף עליו יתר מן הראוי לו בעו מיניה מרב ששת עד אחד ביבמה מהו טעמא דעד אחד משום (י) דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר והכא נמי לא משקר או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיהי (י) דייקא ומינסבא והכא כיון דזימנין דרחמא ליה לא דייקא ומינסבא אמר להו רב ששת תניתוה (ז) אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ונתייבמה ואחר כך אמרו לה חילוף הדברים תצא והולד ראשון ואחרון ממזר היכי דמי אילימא תרי ותרי מאי חזית דסמכת אהני סמוך אהני ועוד ממזר ספק ממזר הוא וכ"ת לא דק והא מדקתני סיפא הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר ש"מ דוקא קתני אלא לאו ש"מ חד וטעמא דאתו בי תרי אכחשוה (ח) הא לאו הכי מהימן ואיכא דאמר הא לא תיבעי לך דאפילו איהי נמי מהימנא דתנן (ט) האשה שאמרה מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם כי תיבעי לך למישרי יבמה לעלמא מ"ט דעד אחד משום דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר הכא נמי לא משקר או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיהי דייקא ומינסבא והא לא דייקא ומינסבא דמיסנא הוא

דסניא

אחר שאתגייר לאחר שתתגיירי לאחר שתשתחררי לאחר שימות בעליך לאחר שתמות אחותיך לאחר שיחלוץ לך יבמיך אינה מקודשת. מנא לן להו"ה. דמותר לעשר על מה שלא נתן לעולם ועתיד לתת לעולם: והא לקריון בחלמא. ליל שבת זה: קנה רצוץ. לעורך עוגב שבת: מקרא לחמך ומעו קנה רצוץ: **מאי לאו הכא בשאתגייר כו'. ולאו** שפיר מקרא לחמך ומעו קנה רצוץ: **קנה רצוץ לא ישבור.** סיפיה דקרא עבדית: **לא.** קרא למיגיע מקריון: **קנה רצוץ לא ישבור. עד אחד ביבמה מהו טעמא דעד אחד:** לפמש יוליא מפסח לפיליו עבדא: **על מנת לשחררו. ומוסכר שלא להשתעבד בו: לכשיקיאו שנים. דהוי גמר מלאכה** כדאמר בר"ה (דף יג.) ועשה את התנופה לשלם (ב) על תקרי לשלם שלא לשלים: **עד אחד ביבמה. מעיד שמת בעלה כדי שתתייבם: דרחמא ליה. מוהבת את יבמה: הולך ממוך. דבר** מייבי כריתות הוא לפשת את שיש לה בניס בכרת: **מת בעלי מנשא. פס** אין כאן יבוס: **יבמה לעלמא. על** אחד מתיירה לשוק אפילו שאומר לה מת יבמיך או מת בעליך ואח"כ מת בעלך:

הסניא

אלא לאו כהא"נ. מתוך פירוש הקונטרס משמע לפירושו ליה למילף מקרא משום דבר שלא בא לעולם וקשה לר"י כמו שפיר"ש לתלמיד קרא למיפרי שבא שלא מן המוקף ופ"ת וכיון דשרי לפרוס בשבת מדלוייתא היכי תתא קרא למיפרי שלא מן המוקף כיון דיכול להמתין עד השבת ויתלוש מן המוקף וי"ל לתלמיד קרא (ב) דהיכא דיש לו פירות בעיר אחרת ואין לו בידו שלא כדי שעורך שבת כדי הוא מעשר מיניהו גופייהו הוא נמי ושרי משום עונג שבת לעשר מאותן של עיר אחרת שלא מן המוקף ופ"ת ובשלי עובדא דרבי יוחי היכי הוא שרי לפרוס שלא מן המוקף כיון דמדלוייתא יכול לתלוש למחר מן המוקף וי"ל דהכא בפרומת פירות דרבנן התירו שלא מן המוקף משום עונג שבת כיון דבעלמא כשאם בעיר אחרת אין יכול לתקן שרי מדלוייתא ועי"ל דשרי לפרוס בע"ש שלא מן המוקף כדי שלא יצטרך לטרוח ולפרוס בשבת דכל זה עונג שבת (ב): **לאחר שאתגייר לאחר שתתגיירי לאחר שתשתחררי לאחר שימות בעליך לאחר שתמות אחותיך לאחר שיחלוץ לך יבמיך אינה מקודשת** ר"מ אומר מקודשת ר' אליעזר בן יעקב דתניא (ג) יתר על כן אמר ר' אליעזר אפי' אם אמר פירות ערוגה זו תלושים יהו תרומה על פירות ערוגה (ג) מחוברים או פירות ערוגה מחוברים על פירות זו תלושין לכשיביאו שליש ויתלשו והביאו שליש ונתלשו דבריו קיימין ר' עקיבא דתנן (ד) קונם שאני עושה לפיך אינו צריך להפר ר"ע אומר יפר שמא תעדיף עליו יתר מן הראוי לו בעו מיניה מרב ששת עד אחד ביבמה מהו טעמא דעד אחד משום (ה) דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר והכא נמי לא משקר או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיהי (ו) דייקא ומינסבא והכא כיון דזימנין דרחמא ליה לא דייקא ומינסבא אמר להו רב ששת תניתוה (ז) אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ונתייבמה ואחר כך אמרו לה חילוף הדברים תצא והולד ראשון ואחרון ממזר היכי דמי אילימא תרי ותרי מאי חזית דסמכת אהני סמוך אהני ועוד ממזר ספק ממזר הוא וכ"ת לא דק והא מדקתני סיפא הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר ש"מ דוקא קתני אלא לאו ש"מ חד וטעמא דאתו בי תרי אכחשוה (ח) הא לאו הכי מהימן ואיכא דאמר הא לא תיבעי לך דאפילו איהי נמי מהימנא דתנן (ט) האשה שאמרה מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם כי תיבעי לך למישרי יבמה לעלמא מ"ט דעד אחד משום דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר הכא נמי לא משקר או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיהי דייקא ומינסבא והא לא דייקא ומינסבא דמיסנא הוא

דסניא

אחר שאתגייר לאחר שתתגיירי לאחר שתשתחררי לאחר שימות בעליך לאחר שתמות אחותיך לאחר שיחלוץ לך יבמיך אינה מקודשת. מנא לן להו"ה. דמותר לעשר על מה שלא נתן לעולם ועתיד לתת לעולם: והא לקריון בחלמא. ליל שבת זה: קנה רצוץ. לעורך עוגב שבת: מקרא לחמך ומעו קנה רצוץ: **מאי לאו הכא בשאתגייר כו'. ולאו** שפיר מקרא לחמך ומעו קנה רצוץ: **קנה רצוץ לא ישבור.** סיפיה דקרא עבדית: **לא.** קרא למיגיע מקריון: **קנה רצוץ לא ישבור. עד אחד ביבמה מהו טעמא דעד אחד:** לפמש יוליא מפסח לפיליו עבדא: **על מנת לשחררו. ומוסכר שלא להשתעבד בו: לכשיקיאו שנים. דהוי גמר מלאכה** כדאמר בר"ה (דף יג.) ועשה את התנופה לשלם (ב) על תקרי לשלם שלא לשלים: **עד אחד ביבמה. מעיד שמת בעלה כדי שתתייבם: דרחמא ליה. מוהבת את יבמה: הולך ממוך. דבר** מייבי כריתות הוא לפשת את שיש לה בניס בכרת: **מת בעלי מנשא. פס** אין כאן יבוס: **יבמה לעלמא. על** אחד מתיירה לשוק אפילו שאומר לה מת יבמיך או מת בעליך ואח"כ מת בעלך:

תורה אור השלם

1. עַתָּה הִנֵּה בָטַחְתָּ לְךָ עַל מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסָּמֶךְ אִישׁ עָלָיו וּבָא בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ כֵּן פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְכָל הַבֹּטְחִים עָלָיו:

מלכים ב יח כא

2. קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר וּפִשְׁתָּה כֵהָה לֹא יְכַבֶּנָּה לְאֱמֶת יוֹצִיא מִשְׁפָּט:

ישעיהו מב ג

3. לֹא תַסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו אֲשֶׁר יִנָּצֵל אֵלֶיךָ מֵעִם אֲדֹנָיו:

דברים כג טז

הגהות הב"ח

(ה) גמ' על פירות ערוגה זו מחוברים או פירות ערוגה זו מחוברים על פירות ערוגה זו תלושים כנ"ל: (ו) תד"ה שלא לעכו"ם ד"ה לעולם כולל סבר רבי מאיר אילימא תרי ותרי מאי חזית דסמכת אהני סמוך אהני ועוד ממזר ספק ממזר הוא וכ"ת לא דק והא מדקתני סיפא הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר ש"מ דוקא קתני אלא לאו ש"מ חד וטעמא דאתו בי תרי אכחשוה הא לאו הכי מהימן ואיכא דאמר הא לא תיבעי לך דאפילו איהי נמי מהימנא דתנן האשה שאמרה מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם כי תיבעי לך למישרי יבמה לעלמא מ"ט דעד אחד משום דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר הכא נמי לא משקר או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיהי דייקא ומינסבא והא לא דייקא ומינסבא דמיסנא הוא וכו':

תום' חד מקמאי

איבעיא להו עד אחד ביבמה מהו טעמא דעד אחד משום דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר הכא נמי לא משקר ואע"ג דאין עד אחד מהימן לומר מתה אשתו שישא את אחותה ואע"ג דמילתא דעבידא לאיגלויי או דלמא טעמא דעד אחד מהימן משום דדייקא ומנסבא והכא כיון דזמנין דרחמא ליה ליבום לא דייקא ומינסבא אמר רב ששת תניתוה אע"ל מת בנה ואח"כ מת בעלה ונתייבמה ואח"כ אמרו לה חלוף הדברים תצא והולד ראשון ואחרון ממזר ה"ד אילימא תרי ותרי מאי חזית דסמכת אהני סמוך אהני ועוד ממזר ספק ממזר הוא וכ"ת לא דק והא מדקתני סיפא הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר ש"מ דוקא קתני אלא לאו ש"מ חד וטעמא דאתו בי תרי אכחשוה הא לאו הכי מהימן ואיכא דאמר הא לא תיבעי לך דאפילו איהי נמי מהימנא דתנן האשה שאמרה מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם כי תיבעי לך למישרי יבמה לעלמא מ"ט דעד אחד משום דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר הכא נמי לא משקר או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיהי דייקא ומינסבא והא לא דייקא ומינסבא דמיסנא הוא וכו':

תוספות ישנים

ואיבא למאמרי הא לא מיבעיא לך להמיר ליבם דומיא דחד נאמן לפיהי גמי מהימנא דתנן מת בעלי תתייבם ופ"ת ומאי ס"ד מעיקרא וכי לא ידע המקשה הך מתניתין ור"ל דס"ד דנהי לפיהי מהימנא מ"מ עד אחד לא מהימן דלזקוק ליהי מהימנא לחליצה מעיקר פנים לומר מת אם תרצו אל תחלוצו ואל תחלוץ דמסיע לה מעיקר ומעיקר ומשקרת ס"ל מיפכא דמכח דאמרי ס"ל מיפכא דכיון דלפיהי מהימנא כ"ש עד אחד: **כי תיבעי לך** למיסר ליבם דומיא דלעיל לפיהי מהימנא לחליצה ולא לייבום ולפ"ז אפילו לר"ת דאמר לעיל (דף קיח.) דאפילו ר"ע מודה בחולצת ערוה שמותרת לשוק משום דאין אדם מעמיד עצמו לחלוץ ולא לייבם ה"נ אפילו לפיהי מהימנא לחליצה ולא לייבום ומיהו קשה דלעיל (דף קיז.) גבי אחד מן השנים שמת בעלה ואחד מן השנים שמת בעלה ואחד מן השנים שמת בעלה וא